

печатима са двоглавим орлом. Дакле, пре Ивана III је московски грб био просто исти као савремени литвански. Литва је само задржала тај стари руски грб. После женидбе Ивана III са Софијом Палеолог, московски грб је претрпео редакцију и добио савремени изглед коњаника са копљем.

Наш је закључак следећи: литвански и руски московски грб су једно исто. Питање: а какав је био грб Јарославске (Хординске) династије? Приметимо да је грб града Владимира исти као и Јарославља (лав или медвед, пре лав, јер медведи нису били представљани на грбовима). Овај лав (или медвед) држи у пруженој шапи секиру на дугој држаљи. Положај фигуре и секира су исти и код Јарославља и код Владимира. Да ли је пак на грбу представљен медвед или лав, на старим цртежима је то крајње тешко разликовати. Ово потврђује нашу хипотезу о томе да је Димитрије Донски као резултат победе на Куликовском пољу и спаљивања Москве, заузео велики део Смоленске кнежевине и основао тамо династију која је касније добила име московске. Грб те кнежевине (коњаник са мачем) је постао како московски, тако и грб западног дела те смоленске кнежевине, које се после учвршћивања у њему католичанства почело називати Литва (тј. Латинија). Приметимо да је дефинитивно одвајање Москве и Литве било тек крајем XVI - почетком XVII века. За време Ивана III локални кнежеви су још доста слободно прелазили из једне државе у другу заједно са својим земљама. Пример: Глински.

Као закључак, поновимо још једном да ми не инсистирамо буквално на свим набројаним горе идејама, пошто је наше истраживање за сада прелиминарно. Па ипак, постоји неколико тачака ослонца, у чију исправност је по нашем мишљењу тешко сумњати. Таквих тачака има бар шест.

1) Јарослав, отац Александра Невског = Бату = Иван Калита. Димитрије Донски = Тахтаиш.

2) Велики Новгород = Јарослављ

3) Куликовско поље је конкретно место у граду Москви

4) "Иван Грозни" је збир неколико царева

5) Борис Годунов је био син и наследник цара Фјодора Ивановича

6) У руској историји постоји династички паралелизам, померање за приближно 410 година: рана историја Русије је рефлексивна (дупликат) њене историје периода 1350-1600. године. Ових шест чворних момената непосредно и недвосмислено произилазе из средњовековних руских докумената. Да би се до ових закључака дошло, довољно је одбацити традиционалну хронологију која је створена доста касно.